

παρισταμένης της: Zdrúženie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Διατακτικό

- 1) Η ευθύνη κράτους μέλους για ζημίες που υπέστησαν ιδιώτες λόγω παραβίασεως του δικαίου της Ένωσης οφειλόμενης σε απόφαση εθνικού δικαστηρίου δύναται να θεμελιωθεί μόνον εφόσον η απόφαση αυτή εκδόθηκε από δικαστήριο αυτού του κράτους μέλους αποφανόμενο σε τελευταίο βαθμό, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση, όσον αφορά την υπόθεση της κύριας δίκης, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο. Εφόσον τούτο συμβαίνει, απόφαση εθνικού δικαστηρίου αποφανομένου σε τελευταίο βαθμό μπορεί να συνιστά κατάφωρη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, δυνάμενη να στοιχειοθετήσει την εν λόγω ευθύνη, μόνο σε περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω δικαστήριο, με την απόφαση αυτή, παρέβη προδήλως το εφαρμοστέο δίκαιο ή σε περίπτωση κατά την οποία η παραβίαση αυτή διαπράχθηκε παρά την ύπαρξη πάγιας σχετικής νομολογίας του δικαστηρίου.

Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι εθνικό δικαστήριο το οποίο, πριν εκδοθεί η απόφαση της 4ης Ιουνίου 2009, *Rannon GSM* (C-243/08, EU:C:2009:350), παρέλειψε, στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως διατηρητικής αποφάσεως με την οποία έγινε δεκτό αίτημα να υποχρεωθεί το καθού η διαδικασία πρόσωπο στην ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων βάσει συμβατικής ρήτρας που πρέπει να θεωρηθεί καταχρηστική, κατά την έννοια της οδηγίας 93/13, να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα της ρήτρας αυτής, μολονότι διέθετε τα αναγκαία προς τούτο νομικά και πραγματικά στοιχεία, παρέβη προδήλως τη σχετική νομολογία του δικαστηρίου και ότι, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε κατάφωρη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης.

- 2) Οι κανόνες περί αποκαταστάσεως ζημίας προκληθείσας λόγω παραβίασεως του δικαίου της Ένωσης, όπως οι σχετικοί με τον υπολογισμό του ύψους της ζημίας αυτής ή τη σχέση μεταξύ αγωγής με αίτημα την αποζημίωση αυτή και των λοιπών ενδεχομένων διαθέσιμων ενδίκων βοηθημάτων, καθορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου κάθε κράτους μέλους, τηρουμένων των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.

(¹) EE C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιουλίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verein für Konsumenteninformation κατά Amazon EU Sàrl

(Υπόθεση C-191/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμοί (ΕΚ) 864/2007 και (ΕΚ) 593/2008 — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Προστασία δεδομένων — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Συμβάσεις διαδικτυακής πωλήσεως που συνάπτονται με καταναλωτές οι οποίοι κατοικούν σε άλλα κράτη μέλη — Καταχρηστικές ρήτρες — Γενικοί όροι που περιλαμβάνουν ρήτρα επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου οποία ορίζει ως εφαρμοστέο το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει η εταιρία — Καθορισμός του εφαρμοστέου δικαίου για την αξιολόγηση της καταχρηστικότητας των ρητρών των εν λόγω γενικών όρων στο πλαίσιο αγωγής παραλείψεως — Καθορισμός του δικαίου που διέπει την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των καταναλωτών]

(2016/C 350/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verein für Konsumenteninformation

κατά

Amazon EU Sàrl

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι), και ο κανονισμός (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη ΙΙ), έχουν την έννοια, με την επιφύλαξη του άρθρου 1, παράγραφος 3, καθενός από τους κανονισμούς αυτούς, ότι το εφαρμοστέο δίκαιο σε αγωγή παραλείψεως, κατά την έννοια της οδηγίας 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών, κατά της χρήσεως φερόμενων ως παράνομων συμβατικών ρητρών από επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος μέλος η οποία στο πλαίσιο του ηλεκτρονικού εμπορίου συνάπτει συμβάσεις με καταναλωτές εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη και ιδίως στο κράτος του δικάζοντος δικαστή, πρέπει να καθορίζεται βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 864/2007, ενώ το εφαρμοστέο δίκαιο για την αξιολόγηση συγκεκριμένης συμβατικής ρήτηρας πρέπει πάντα να καθορίζεται κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 593/2008, είτε πρόκειται για ατομική αγωγή είτε για συλλογική αγωγή.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ρήτρα που περιλαμβάνεται στους γενικούς όρους πώλησεως επαγγελματία η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και κατά την οποία η σύμβαση που συνάπτεται με καταναλωτή στο πλαίσιο του ηλεκτρονικού εμπορίου διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους της έδρας του εν λόγω επαγγελματία είναι καταχρηστική, εφόσον δημιουργεί στον καταναλωτή την εσφαλμένη εντύπωση ότι στη σύμβαση έχει εφαρμογή μόνο το δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους, χωρίς να τον πληροφορεί για το γεγονός ότι, με βάση το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 593/2008, ο καταναλωτής έχει επίσης το δικαίωμα να επικαλεστεί την προστασία την οποία του διασφαλίζουν οι αναγκαστικού χαρακτήρα διατάξεις του δικαίου που θα είχε εφαρμογή ελλείψει της εν λόγω ρήτηρας, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει, βάσει του συνόλου των κρίσιμων περιστάσεων.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από επιχείρηση ηλεκτρονικού εμπορίου διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο η επιχείρηση αυτή κατευθύνει τις δραστηριότητές της, εφόσον αποδεικνύεται ότι η εν λόγω επιχείρηση προβαίνει στην επεξεργασία των επίμαχων δεδομένων στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων εγκαταστάσεως ευρισκόμενης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν συντρέχει τέτοια περίπτωση.

(¹) EE C 221 της 6.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουλίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni κατά Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-240/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Άρθρο 3 — Αμεροληψία και ανεξαρτησία των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Οδηγία 2002/20/ΕΚ — Άρθρο 12 — Διοικητικές επιβαρύνσεις — Υπαγωγή εθνικής ρυθμιστικής αρχής στις διατάξεις περί δημοσίων οικονομικών, καθώς και σε διατάξεις σχετικά με τον περιορισμό και τον εξορθολογισμό των δαπανών των φορέων της δημόσιας διοίκησης)

(2016/C 350/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

κατά

Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze